

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové, soudce Mgr. Daniela Burdy a soudkyně JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce

D. V.,

zastoupený advokátem Mgr. Matejem Lofajem,
sídlem Kaprova 14/13, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

Rektor Vysoké školy ekonomické v Praze
sídlem náměstí Winstona Churchilla 4/1938, 130 67 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2025, č. j. VŠE/8253/9202/2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), podanou u Městského soudu v Praze („městský soud“) domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Vysoké školy ekonomické v Praze („VŠE“) ze dne 14. 10. 2025, č. j. 158204, kterým bylo žalobci ukončeno studium v bakalářském studijním programu Mezinárodní obchod na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE („prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňové rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že žalobce měl po ukončení semestru volné tři kreditové poukázky, přičemž je ale k řádnému ukončení studia třeba alespoň dvanácti kreditových poukázek. Žalobce tak nesplnil povinnost vyplývající z čl. 13 odst. 10 Studijního a zkušebního řádu VŠE, který stanoví, že student musí mít po skončení semestru počet kreditových poukázek nutný k řádnému ukončení studia. Děkanka Fakulty mezinárodních vztahů přitom žalobci dodatečné kreditové poukázky nepřidělila. Studium bylo žalobci ukončeno na základě § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve spojení s čl. 30 odst. 1 písm. b) Studijního a zkušebního řádu VŠE. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s prvostupňovým rozhodnutím ztotožnil. Nepřisvědčil přitom odvolací námitce upozorňující na údajnou podjatost děkanky Fakulty mezinárodních vztahů, která jménem VŠE vydala prvostupňové rozhodnutí. Skutečnost, že děkanka iniciovala disciplinární řízení proti žalobci a v tomto řízení pak také rozhodovala, nezakládá její podjatost, neboť se jednalo o řádný výkon její pravomoci [§ 68 ve spojení s § 24 odst. 2 písm. b) a § 28 odst. 1 zákona o vysokých školách]. Současně uvedl, že rozhodnutí děkanky nepřidělit žalobci náhradní kreditové poukázky v potřebném množství (tedy devět) za situace, kdy tak děkanka již jednou učinila, nijak nevybočuje z ustálené praxe na VŠE.
3. Žalobce současně v žalobě napadal usnesení žalovaného ze dne 12. 11. 2025, č. j. VŠE/8509/9202/2025, kterým bylo (ve fázi odvolacího řízení) zastaveno disciplinární řízení vedené s žalobcem (dále jen „rozhodnutí v disciplinárním řízení“); žalobce byl přitom rozhodnutím VŠE v I. stupni ze dne 24. 9. 2025, č. j. VŠE/4113/2000/2025, shledán vinným ze spáchání disciplinárního přestupku a byla mu uložena sankce vyloučení ze studia (toto rozhodnutí ale nenabývalo právní moci). Městský soud nicméně žalobu směřující proti tomuto rozhodnutí usnesením ze dne 9. 1. 2026 odmítl; toto usnesení nabylo právní moci dne 14. 1. 2026. Následně soud pokračoval v řízení o žalobě proti nadepsanému rozhodnutí.

II.

Argumentace žalobce, obrana žalovaného a jednání ve věci

4. V žalobě a zejména následně v jejím doplnění ze dne 20. 2. 2026 žalobce z velké části argumentoval proti rozhodnutí v disciplinárním řízení; těmito námitkami se ale soud nezabýval, neboť žaloba proti tomuto rozhodnutí byla odmítnuta (srov. bod 3 shora). Nadto uvedené doplnění žaloby obsahovalo řadu nových žalobních námitek učiněných až po lhůtě pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s.; tyto nové žalobní námitky by tak beztak byly nepřípustné (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).
5. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho argumentací obsaženou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Dále namítal,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

že se žalovaný dostatečně nevypořádal s námitkou podjatosti směřující proti děkance Fakulty mezinárodních vztahů, která se mimo jiné rozhodla svévolně nepřidělit žalobci další kreditové poukázky nutné k pokračování ve studiu, což vypovídá o její podjatosti. V doplnění žaloby ze dne 20. 2. 2026 žalobce zdůraznil, že podjatost děkanky byla dána už jen tím, že se ve vztahu k žalobci nacházela v trojjediné roli, v roli osoby podávající na žalobce podnět k disciplinárnímu řízení, v roli osoby předjímající vinu žalobce z disciplinárního deliktu (děkanka měla v návrhu na disciplinární řízení v podstatě konstatovat vinu žalobce) a dále v roli orgánu rozhodujícího o nepřidělení kreditových poukázek.

6. Žalovaný se s žalobou neztotožnil a navrhl její zamítnutí. Konkrétně uvedl, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami; zejména se vypořádal i s námitkou podjatosti směřující proti děkance Fakulty mezinárodních vztahů.
7. Při jednání ve věci žalobce dále vznesl procesní námitku, v jejímž důsledku by – podle jeho názoru – mělo být napadené rozhodnutí bez dalšího zrušeno. Žalovaný totiž soudu ani přes opakovanou výzvu nepředložil kompletní spisový materiál; jím předložený spis neobsahuje listiny vztahující se k disciplinárnímu řízení, které bylo proti žalobci vedeno. Dále žalobce vznesl další žalobní námitku; žalobce údajně neovládá na dostatečné úrovni český jazyk, a proto je možné, že v řízení před VŠE nedokázal dostatečně hájit svá práva. Dále žalobce vznesl opakovanou námitku podjatosti proti členu rozhodujícího senátu Mgr. Daniel Burdovi; tuto námitku odůvodnil tím, že Mgr. Burda podle údajů na webových stránkách Právnické fakulty Univerzity Karlovy působí na této fakultě jako vyučující. Není přitom vyloučeno, že VŠE má nastavenou dlouhodobou spolupráci právě s Právnickou fakultou Univerzity Karlovy; podle žalobce by takový vztah mezi uvedenými veřejnými vysokými školami zakládal podjatost uvedeného člena rozhodujícího senátu. Žalobce dále setrval na důkazních návrzích, které vznesl jak v žalobě, tak v jejím doplnění ze dne 20. 2. 2026.
8. Soud všechny důkazní návrhy žalobce zamítl. Pokud jde o důkazní návrhy uvedené v žalobě, tak se z velké části jednalo o listiny zahrnuté již ve správním spisu (těmito listinami není potřeba provádět dokazování), popř. listiny vztahující se k disciplinárnímu řízení. Žaloba směřující proti rozhodnutí v disciplinárním řízení byla ale soudem odmítnuta, důkazní návrhy vztahující se právě k němu se proto v řízení staly bezpředmětnými. Totéž lze vztáhnout i na důkazní návrhy obsažené v doplnění žaloby ze dne 20. 2. 2026. Výsledek děkanky Fakulty mezinárodních vztahů potom soud považoval za nadbytečný, neboť správný spis obsahuje dostatečné podklady k posouzení nastolené otázky podjatosti.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
10. Žaloba není důvodná.
11. Městský soud předně k námitce žalobce vznesené při jednání konstatuje, že žalovaný soudu předložil spisovou dokumentaci ve stavu, který plně postačuje k přezkumu napadeného rozhodnutí. Soud se za účelem svého rozhodování nepotřeboval seznámit se spisovou dokumentací vztahující se k disciplinárnímu řízení, které bylo proti žalobci ze strany VŠE vedeno, neboť žalobu proti rozhodnutí vydanému v tomto řízení odmítl již usnesením ze

dne 9. 1. 2026. Ve vztahu k přezkumu výše označeného rozhodnutí žalovaného (o ukončení studia z důvodu nedostatku kreditových poukázek) potom soud spisový materiál vztahující se k jinému řízení (disciplinárnímu řízení) nepotřeboval, a proto si jej od žalovaného ani nevyžádal.

12. Námitkou směřující vůči tomu, že žalobce nemusel dobře porozumět průběhu řízení před správními orgány, neboť v dostatečné míře neovládá český jazyk, se městský soud nezabýval, neboť byla vznesena poprvé až při jednání ve věci, tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která činí 2 měsíce od oznámení napadeného rozhodnutí žalobci (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Takto opožděně vznesená námitka je nepřípustná k projednání (srov. § 71 odst. 2 s. ř. s.).
13. Dále se městský soud zabýval opakovanou námitkou podjatosti směřující proti členu rozhodujícího senátu soudci Mgr. Danielu Burdovi, kterou žalobce vznesl při jednání. Městský soud za přiměřené aplikace § 15b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (k tomuto postupu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 As 146/2016-366), nepředložil uvedenou námitku k posouzení Nejvyššímu správnímu soudu (§ 8 odst. 5 s. ř. s.), neboť ji shledal nedůvodnou. Ačkoliv soudce Mgr. Daniel Burda skutečně působí jako akademický pracovník na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, tak tato skutečnost – i pokud by bylo pravdivé pouze hypotetické tvrzení žalobce o tom, že tato fakulta má smluvně navázanou spolupráci s VŠE – nezakládá v projednávané věci jeho podjatost. Tato skutečnost totiž nemá fakticky žádný vztah k řízení o ukončení studia, které bylo na půdě VŠE s žalobcem vedeno. Shodně byla v dřívějším průběhu řízení Nejvyšším správním soudem posouzena shodně koncipovaná námitka podjatosti směřovaná proti soudkyni JUDr. Petře Kamínkové (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2026, č. j. Nao 34/2026-131).
14. Ve vztahu k žalobním námitkám vzneseným v samotné žalobě soud uvádí následující:
15. Předně soud nemohl přisvědčit žalobní námitce spočívající v tom, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal se všemi námitkami, které žalobce vznesl v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí; konečně žalobce ani nespecifikuje, jaká jeho námitka neměla být vypořádána, resp. v jaké vadě, na kterou měla poukazovat, shledává nezákonnost prvostupňového a návazně i napadeného rozhodnutí. Městský soud tedy jen ve stručnosti rekapituluje námitky, které žalobce uvedl v odvolání a dále to, jaké stanovisko k nim zaujal žalovaný v napadeném rozhodnutí.
16. Žalobce v odvolání namítal nezákonnost prvostupňového rozhodnutí z důvodu absence platného poučení o opravném prostředku (s tím, že § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách nestanoví odvolací lhůtu) a z důvodu, že rozhodnutí obsahuje několik různých čísel jednacích a spisových značek. Žalovaný se přitom k těmto námitkám vyjádřil na str. 2 napadeného rozhodnutí, když odkázal na obecnou odvolací lhůtu 15 dnů dle § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o které byl žalobce poučen; skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí nese více identifikátorů, nemá potom vliv na jeho zákonnost. Dále žalobce namítal zejména podjatost děkanky Fakulty mezinárodních vztahů, která prvostupňové rozhodnutí jménem VŠE vydala. S touto námitkou se žalovaný rovněž vypořádal (k tomu viz dále, otázka podjatosti je předmětem druhé žalobní námitky).
17. Stěžejní potom městský soud shledal námitku, že ve věci rozhodovala osoba z rozhodování vyloučená ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, a sice děkanka Fakulty mezinárodních vztahů, doc. Ing. M. J., Ph.D. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí konstatoval, že děkanka byla příslušná vydat rozhodnutí jak v disciplinárním řízení, tak rozhodnutí o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ukončení studia z důvodu nesplnění podmínek studia, odkázal přitom na § 68 ve spojení s § 24 odst. 2 písm. b) a § 28 odst. 1 zákona o vysokých školách. Zdůraznil také, že podle Disciplinárního řádu pro studenty fakulty mezinárodních vztahů VŠE je potom děkanka uvedená fakulty oprávněna rovněž iniciovat disciplinární řízení se studentem.

18. Podle § 14 odst. 1 správního řádu, *každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*
19. Podle čl. 13 odst. 10 Studijního a zkušebního řádu VŠE, *student musí mít po skončení semestru počet kreditových poukázek nutný k řádnému ukončení studia; pokud student tuto povinnost nesplní a děkan mu nepřidělí další kreditové poukázky, děkan rozhodne o ukončení studia.*
20. Městský soud se ztotožnil s tím, jak uvedenou námitku, že ve věci rozhodovala osoba vyloučená z rozhodování, posoudil žalovaný v napadeném rozhodnutí. V obecné rovině lze uvést, že děkanka Fakulty mezinárodních vztahů (resp. obecně děkan fakulty veřejné vysoké školy) skutečně rozhoduje ve vícero záležitostech spojených se studiem na příslušné fakultě. Skutečnost, že tedy děkanka paralelně rozhodovala ve vícero řízeních týkající se studia téhož studenta (žalobce) je proto pouze projevem její pravomoci; tato skutečnost nemůže sama o sobě založit její podjatost. Žalovaný přiléhavě vysvětlil, že podle Disciplinárního řádu pro studenty fakulty mezinárodních vztahů VŠE je to děkanka, kdo zahajuje disciplinární řízení svým návrhem (čl. 3 odst. 1 disciplinárního řádu) a kdo současně rozhoduje o disciplinárním přestupku (čl. 5 odst. 1 disciplinárního řádu). Lze doplnit, že kromě děkanky se na projednání disciplinárního přestupku podílí disciplinární komise, která disciplinární přestupek projednává (čl. 4 disciplinárního řádu) a dále navrhuje, jakým způsobem by měla děkanka o disciplinárním přestupku rozhodnout, byť ta se omezeným způsobem může od takového návrhu odchýlit (čl. 5 disciplinárního řádu). Role disciplinární komise je tedy při projednání disciplinárního přestupku klíčová. Děkanka tudíž není jediným orgánem, který se podílí na projednání disciplinárního přestupku.
21. Konečně lze doplnit, že v oblasti správního trestání není oddělení rolí „žalobce“ a „soudce“ podobně jako je tomu v trestním řízení standardní; standardem je naopak to, že příslušné řízení zahájí z moci úřední správní orgán, který následně řízení vede a ve věci rovněž rozhoduje (srov. § 77 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Pokud s takovouto konstrukcí pracuje i disciplinární řád, potom se tedy jedná konstrukci standardní; smíšené role „žalobce“ a „soudce“ proto nemůže založit podjatost ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu. Skutečnost, že děkanka již v návrhu na zahájení disciplinárního řízení používala kategorické formulace, že se žalobce dopustil jednání, ve kterém spatřovala disciplinární přestupek, potom sama o sobě nevypovídá o její podjatosti. Jedná se pouze o jazykové vyjádření jejího podezření.
22. Žalobce přitom mísí otázku podjatosti děkanky v disciplinárním řízení a v řízení o ukončení studia. I pokud by soud připustil že děkanka byla vyloučena z rozhodování v kárném řízení z důvodu, že již v návrhu na jeho zahájení prezentovala kategorický náhled na jednání žalobce (resp. užila jazykově kategorické vyjadřování), což nečiní (srov. předchozí bod), tak by to neznamenal, že děkanka byla vyloučena i z rozhodování v řízení o ukončení studia. Důvod takové podjatosti by totiž spočíval ve vztahu děkanky k předmětu k disciplinárního řízení, nikoliv k jeho účastníkům; v řízení o ukončení studia ale již byl předmět řízení jiný

(posuzována byla otázka dostatku kreditových poukázek k pokračování ve studiu), přičemž žalobce nevznesl žádné tvrzení o tom, že by děkanka měla zvláštní vztah (zakládající její podjatost) i k němu.

23. Skutečnost, že děkanka Fakulty mezinárodních vztahů žalobci nepřidělila další kreditové poukázky tak, aby mohl pokračovat ve studiu, potom sama o sobě rovněž o její podjatosti nevypovídá. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že v minulosti takto již děkanka žalobci kreditové poukázky přidělila; tím, že tak neučinila v nynějším případě, nijak nevybočila z mezí své pravomoci, resp. z mezí uvážení, které jí dává čl. 13 odst. 10 Studijního a zkušebního řádu VŠE.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s odst. 7 s. ř. s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti. Proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. dubna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

